

nostra 7.858 pessetes, les quals deixaren un benefici pel fons social de 505 pessetes.

No us hauria pas de parlar aquí de la Mutual Médica, organisme de previsió admirable, creat per nostre Sindicat. Ho farà degudament i amb més capacitat el seu actiu Secretari.

Solsament, d'aquí estant, us haig de fer unes afirmacions precises i categoriques que voldria que sempre i en totes ocasions les tinguessiu ben presents.

La Mutual es la nina major del Sindicat. Com es la major i la més bona actualment, es la més estimada de tots. La Mutual amb el seu desenrotlllo formidable, amb la seva vida esplendorosa, aferma enormement la vida del Sindicat, puig que apart del valor moral que aquella li atorga, dona una solvència material als seus associats que el Sindicat ha d'aprofitar, no solament per a obligar a seguir els preceptes de Deontologia mèdica, sino també com a base per a l'organització de la Cooperativa de Crèdit, en projecte ja, desde la naixença del Sindicat.

Amb ço que acabo de dir de bon segur que tothom hi està conforme i ningú n'hi faria cap objecció, però més segur es encare, que alguns companys, pocs afortunadament, no suscriurien i em discutirien, ço que baix a dirvos ara i es, que la Mutual necessita l'apoi i la força del Sindicat, molt més encare, que el Sindicat de la Mutual. Aquesta es una convicció meua de sempre, convicció que s'ha afermat més i més amb motiu de la clausura soferta ara tot just per el Sindicat.

Si, companys, sense el Sindicat no hauriem tingut Mutual, i ara mateix si el Sindicat deixés de funcionar, la nostra Mutual veuria disminuir la seva potencialitat tant moral com material. Si el Sindicat suara clausurat governativament, no hagués pogut reobrir les seves portes de bat a bat, no s'hauria constituït el segon grup de Vida, els grups existents haurien crescut tan a poc a poc com les estalacnites.

Els pocs companys que no pensen aixís, que ho meditin serenament i s'hauran de convencer que l'egoisme subconscient o conscient que els inclina a pensar d'altre manera a la per mi exposada, hauria d'estimular-los, contrariament, a fer propaganda sindical, encara que no sentin de moment gran devoció per aquest. Disortament que les circumstàncies ens portessin un dia a fer la prova.

Mantes vegades hem parlat d'organitzar la Cooperativa Médica i accidentalment us he parlat jo també de la caixa de Crèdit per el Metge.

Una i altre obra han d'ésser dintre poc temps germanes parelles de la Mutual, considerades en l'interés que han de reportar a la nostra classe.

Quants companys establirien degudament sos laboratoris, gabinets, clíniques, etc. o anirien a ampliar sos coneixements al estranger si comptessin amb medis econòmics o tant sols amb els crèdits necessaris? El títol de metge, trist es el dir-ho, no ens fa crèdit ni tant sols per un centenar de duros. Qualsevulga botiguereu té més crèdit que un metge. Aixó es absurde i aixó ho té de resoldre el Sindicat.

La Cooperativa Médica, oferint als associats les coses amb notables avantatges econòmiques, suprimint intermediaris i corredors; la Caixa de Crèdit, prestant diners amb mòdic interés, als companys que amb certes garanties ho sollicitessin, son dues institucions sindicals de suma necessitat per la classe.

Com a garanties per el Crèdit, podrien valorar-se perfectament, d'una part, la conducta moral del metge, i d'altra, la més palpable, la que oferiria tot company pertaneixent a determinats grups de la Mutual.

El nostre Sindicat poc a poc va realitzant la seva obra, periòdicament, anirà infantant les seves filloles. Per aixoplugar a la seva prole, per aixoplugar-se ell mateix, el Sindicat, como tot bon ciutadà, are sent ja freturosament l'ideal de tenir casa propia.

Aquest ideal que l'any passat l'ovirarem a una llunyania aparentment inasequible, es presenta avui ja ben delineat davant de nostra vista i per poc que ens hi empenyem, en la propera Assambla ordinària, podrem reunir als nostres Delegats sota la seva teulada.

El plan està concebut, diners no n'han de faltar, comptant com a base amb el fons de compensació i garantia de la Mutual. Que surti nomenada d'aquí o de la Junta Directiva la comissió corresponent i l'any que vé serà un fet el Casal del Metge.

El Casal com us deia desde les planes del nostre Butlletí número 42 ens agermanarà a tots, ens facilitarà el camí per a obtindre les tres coses per tots de caracter imprescindible; perfeccionament científic, defensa dels interessos de classe, previsió per el demà nostre i el de nostres fills.

Al Casal podrien acomodar-s'hi degudament totes nostres institucions mèdiques; amples i múltiples laboratoris, biblioteques i sales per a conferències per ço que atany a l'ordre científic; Espaisos locals per a les oficines del Sindicat, Collegi i Mutual; Vitriues i aparadors de les cases afiliades a la nostra Cooperativa.

El Casal ens permeteria además donar aculliment als companys forans de la ciutat, servint-los-hi de veritable llar i de punt de reunió. Aixó faria que tots ens coneguessim, faria desaparèixer recels i sospicacies nascudes, la major part de les vegades, completament desproveïdes de